

[Pia Kjærsgaard]

kring – naturligvis til sort betaling, fordi det at bestille noget i dagens samfund bliver man jo straffet for, specielt når man er pensionist.

Sådan kunne eksemplerne fortsætte i stort set det uendelige. Vil man legalisere dette forhold nu, så man kan have en indkomst på mellem 10.000 og 40.000 kr. ud over pensionen, vil også de pensionister, der har mulighed for at få en ekstra indkomst, få noget ud af det. Fremskridtspartiet synes, det er dem særdeles vel undt at få en ekstra indtægt.

Det, den offentlige folkepension eller anden almisse præsterer, er jo ikke noget at råbe et særlig højt hurra for, men det har vi jo debatteret under behandlingen af Fremskridtspartiets folkepensionsforslag, så det skal jeg ikke starte forfra med her.

Så er der nogle meget smukke ord om at forsøde pensionsalderen og om, at regeringen finder det væsentligt, at det gøres attraktivt for de kommende pensionister at spare op.

Det er dér, enigheden om og forståelsen for fremtidens regeringspolitik ophører. For det første har ingen som denne regering sørget for, at der ikke er noget at spare op af. Med en verdensrekord i skattetryk og en række konfiskationskure har denne regering sørget for, at der intet er tilbage til opsparring.

Dernæst må jeg også tage afstand fra det sludder om, at regeringen lægger vægt på langsigtet pensionsopsparing. Må jeg i al beskedenhed nævne ordet »realrenteafgift«. Med en realrenteafgift på 56,9 pct. udhules de nuværende pensionsopsparinger så kraftigt, at vore forsikringssselskaber oplever en masseudvandring fra disse ordninger.

Det var et eksempel på denne regerings love med tilbagevirkende kraft, som indledte en helt ny æra for love med tilbagevirkende kraft.

Nej, regeringens konfiskationspolitik betyder, at man skal være mere end tosset, hvis man følger opfordringen til at foretage en langsigtet opsparing.

Personlige tillæg ser ud til at blive bibeholdt. Det glæder ikke mindst de mange, der skal sidde og administrere disse tillæg til medicin, tandpleje, fodpleje, varmhjælp, tv-licens, og hvad man ellers kan byde på.

At tænke sig, at det her er mennesker, gamle eller ældre medborgere, vi taler om, medborgere, der har arbejdet og tjent deres løn, og som i deres alderdom bliver afhængi-

ge af en lille ydelse med diverse tillæg! Hvorfor dog ikke spare belastningen med de mange administrative tillæg og i stedet yde en pension, som gjorde pensionisten økonomisk mere frit stillet? Bemærk, hvordan ministeren selv omtaler, at der skal nye beregningsregler til, altså nye indviklede regler, typisk offentligt og meget lidt borgerligt, men det viser det fortsat voksende antal offentlige papirflyttere.

Jeg har bemærket, at ministeren også mener, at vi har for stor en forbrugsimport, men mon ikke sandheden nærmere er, at vores eksport er for lille. Med de store offentlige personalegrupper er der jo ikke noget at sige til, at det går så dårligt, som det gør.

Men et kig i redegørelsen igen viser, at der skal være mulighed for at blive i eget hjem så længe som muligt. Det er som talt ud af min mund. Det kræver flere hjemmehjælpere og hjemmesygeplejersker, og det vil Fremskridtspartiet naturligvis støtte, når den tid kommer.

Om de 1½–2 mia. kr. holder stik, vil jeg umiddelbart være tvivlende over for, men vi må se, hvordan beløbene fordeler sig til den tid, og så tage stilling.

Der kan gøres meget i hjemmene, hvor det er de vante omgivelser, den gamle er i. Det virker betryggende, og tryghed i alderdommen er noget, der godt må koste noget.

Vi er spændt på, hvornår regeringen handler på området. Der ligger jo et godt lovforslag til behandling vedrørende pensionisterne. Det forslag kunne regeringen starte med at se positivt på, selv om det er Fremskridtspartiet, der har fremsat det.

Kinch-Jensen (VS):

Jeg er bange for, at Tage Voss har lidt ret, når han på første side i sin bog om de gamle skriver, at der er en myte, der hedder, at alderdom er en fysisk og psykisk forfaldsproces, kompliceret med sociale problemer. Og så siger han: det er en myte. Den gælder ikke. Virkeligheden er omvendt. Alderdommen er en social situation, som efterhånden bliver kompliceret af et fysisk og et psykisk forfald. Det er ikke bare en biologisk proces at blive gammel i et samfund som det danske, det er desværre også en social situation, hvor man bliver sat uden for døren og får at vide, at